

ÎNCHEIERE

17 august 2016

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președintele completului, judecătorul
Judecătorii

Iulia Sîrcu
Iuliana Oprea, Mariana Pitic

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de către Serghei Velixar,

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată a reprezentantului lui Serghei Velixar, avocatul Andrei Dunas împotriva Autorității administrative „Agenția Națională Transport Auto” și Centrului Național Anticorupție al Republicii Moldova cu privire la anularea ordinului nr. 8-p din 19 ianuarie 2015, anularea raportului nr. 06/4-07 din 27 noiembrie 2014, restabilire la lucru, obligarea radierii din baza de date a inscripției privind rezultatele negative ale testării și încasarea salariului pentru absența forțată de la lucru și a cheltuielilor de judecată,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 14 aprilie 2016, prin care a fost admis apelul declarat de către Autoritatea administrativă „Agenția Națională Transport Auto”, la care s-a alăturat Centrul Național Anticorupție al Republicii Moldova, casată hotărârea Judecătoriei Rîșcani municipiul Chișinău din 08 septembrie 2015 și dispusă scoaterea de pe rol a cererii de chemare în judecată,

c o n s t a t ă:

La data de 18 februarie 2015, reprezentantul lui Serghei Velixar, avocatul Andrei Dunas a depus cerere de chemare în judecată împotriva Autorității administrative „Agenția Națională Transport Auto” și Centrului Național Anticorupție al Republicii Moldova cu privire la anularea ordinului nr. 8-p din 19 ianuarie 2015, anularea raportului nr. 06/4-07 din 27 noiembrie 2014, restabilire la lucru, obligarea radierii din baza de date a inscripției privind rezultatele negative ale testării și încasarea salariului pentru absența forțată de la lucru și a cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii a invocat că, prin ordinul Autorității administrative „Agenția Națională Transport Auto” nr. 91-p din 16 aprilie 2014 a fost angajat în calitate de specialist principal în cadrul Direcției control transport cu greutate și/sau cu gabarite ce depășesc limitele, iar ulterior, prin ordinul nr. 134 din 12 noiembrie 2014 „Privind modificarea schemei de încadrare a Autorității administrative

„Agenția Națională Transport Auto” denumirea funcției a fost modificată din specialist principal în inspector principal în legătură cu aprobarea noii scheme de încadrare.

Menționează că, prin ordinul pârâtei nr. 8-p din 19 ianuarie 2015 a fost eliberat din funcția deținută în temeiul art. 86 lit. z) din Codul muncii și art. 6 alin.(2) lit. a) și 16 alin. (2) din Legea nr. 325 din 23 decembrie 2013 privind testarea integrității profesionale, pentru rezultatul negativ al testului de integritate profesională, admiterea în activitatea sa a actelor de corupție, actelor conexe corupției, faptelor de comportament corupțional.

Consideră ordinul enunțat este ilegal, deoarece acest ordin a fost emis în baza raportului Centrului Național Anticorupție nr. 06/4-07 din 27 noiembrie 2014 privind rezultatele negative ale testării integrității profesionale, înregistrat la Agenția Națională Transport Auto la 28 noiembrie 2014 cu nr. 01/12154, care a fost întocmit în baza unei testări a integrității profesionale efectuată cu încălcarea normelor de drept procedural atât din partea reprezentanților Centrului Național Anticorupție, cât și din partea angajatorului.

Susține că, în calitatea sa de agent public, nu a fost informat contra semnătură despre posibilitatea de a fi supus testului de integritate profesională timp de 10 zile de la data publicării Legii nr. 325 din 23 decembrie 2013, fapt ce contravine prevederilor art. 7 alin. (2) și 22 alin. (1) din Legea enunțată.

Afirmă că, între angajatorul Autoritatea administrativă „Agenția Națională Transport Auto” și el nu există încheiat un contract individual de muncă, fapt confirmat prin răspunsul nr. 02/1-1-439 din 04 februarie 2015 la interpelarea avocatului său la Autoritatea administrativă „Agenția Națională Transport Auto” din 30 ianuarie 2015, deși, conform art. 58 alin. (3) din Codul muncii, încheierea unui astfel de contract este obligația angajatorului.

Relevă că, în cazul în care ar fi fost informat despre posibilitatea aplicării testului de integritate profesională, el își putea rezerva dreptul de a înceta relația de muncă cu angajatorul, acesta fiind un drept al salariatului.

Consideră că, prevederile art. 22 al Legii privind testarea integrității profesionale are ca scop anume informarea salariaților asupra unor noi condiții de muncă, care apoi să lase la discreția salariatului de a continua sau nu relația de muncă, însă în acest caz, dreptul său a fost încălcat.

Mai relevă că, Direcția testarea integrității a Centrului Național Anticorupție urma să nu pună în aplicare Legea privind testarea integrității profesionale față de colaboratorii Autorității administrative „Agenția Națională Transport Auto” pînă la verificarea entității publice privind informarea agenților publici.

Menționează că, din Raportul privind rezultatele negative ale testării integrității profesionale nr. 06/4-07 din 27 noiembrie 2014 rezultă că, el se face vinovat de faptul că, a refuzat tentativa de a fi implicat în acte de corupție, însă nu a denunțat imediat despre acest fapt la organele competente.

Susține că, conform pct. 5 din Hotărârea Guvernului RM nr. 767 din 19 septembrie 2014 pentru implementarea Legii privind testarea integrității profesionale, entitățile publice, în termen de 15 zile lucrătoare, vor elabora Regulamente interne cu privire la evidența cazurilor de influență

necorespunzătoare și vor desemna persoane responsabile de înregistrarea cazurilor de influență necorespunzătoare, iar în cadrul Autorității administrative „Agenția Națională Transport Auto” un asemenea Regulament intern lipsește, drept urmare, el nu a fost informat contra semnătură asupra acțiunilor care urmează să le întreprindă în cazul tentativelor de a fi implicat în acte de corupție.

Afirmă că, controlul asupra executării Hotărârii Guvernului RM nr. 767 din 19 septembrie 2014 pentru implementarea Legii nr. 325 din 23 decembrie 2013 se pune pe seama Centrului Național Anticorupție, iar în cazul dat, acesta nu a efectuat un asemenea control decât pînă la desfășurarea testului de integritate profesională în perioada 18 septembrie 2014 -30 noiembrie 2014.

Invocă faptul că, în cadrul Autorității administrative „Agenția Națională Transport Auto” există doar Regulamentul intern al unității, care nu conține nici o prevedere cu privire la obligațiile, pe care urmează să și le asume/întreprindă salariatul, în cazul tentativelor de a fi implicat în acte de corupție, obligație care nu este prevăzută nici în fișa de post a sa nr. 12.

Consideră că, a devenit protagonistul unei înscenări de mituire pentru a se i testa astfel integritatea profesională, testare care s-a desfășurat cu încălcarea normelor procesuale.

Solicită anularea ordinului nr. 8-p din 19 ianuarie 2015 „Privind concedierea dlui Velixar Serghei”, emis de către directorului Autorității administrative „Agenția Națională Transport Auto”, anularea raportului nr.06/4-07 din 27 noiembrie 2014 privind rezultatele negative ale testării integrității profesionale, întocmit de către Direcția testării integrității din cadrul Centrului Național Anticorupție în partea ce se referă la el, restabilirea în funcția deținută anterior, obligarea pârâtei de a-i stabili, calcula și achita salariul pentru perioada absenței forțate de la lucru, obligarea Centului Național Anticorupție de a radia din baza de date a Centului inscripția privind rezultatele negative ale testării în privința sa, care atrag restricții privind angajarea în serviciul public timp de 5 ani și încasarea cheltuielile de judecată.

Prin hotărârea Judecătoriei Rîșcani mun. Chișinău din 08 septembrie 2015 acțiunea a fost admisă, anulat ordinul nr. 8-p din 19 ianuarie 2015, emis de către directorul Autorității administrative „Agenția Națională Transport Auto”, cu privire la aplicarea sancțiunii disciplinare - concedierea lui Serghei Velixar, inspector principal al Direcției control transport cu greutate și/sau gabarite ce depășesc limitele ANTA, restabilit Serghei Velixar în funcția anterior deținută, inspector principal al Direcției control transport cu greutate și/sau gabarite ce depășesc limitele ANTA, anulat raportul nr. 06/4-07 din 27 noiembrie 2014 privind rezultatele negative ale testării integrității profesionale, întocmit de către Direcția testării integrității din cadrul Centrului Național Anticorupție în partea ce se referă la salariatul Serghei Velixar și au fost încasate din contul Autorității administrative „Agenția Națională Transport Auto” în beneficiul lui Serghei Velixar suma de 67730 lei, cu titlu de salariul pentru lipsa forțată de la muncă în perioada 19 ianuarie 2015 - 08 septembrie 2015 și suma de 8000 lei, cu titlu de cheltuieli de asistență juridică. A fost dispus că prezenta hotărâre servește ca temei de a radia de

către Centrul Național Anticorupție din baza de date a înscrisiei privind rezultatele negative ale testării în privința lui Serghei Velixar, care atragere restricția privind angajarea în serviciul public timp de 5 ani.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 14 aprilie 2016 a fost admis apelul declarat de către Autoritatea administrativă „Agenția Națională Transport Auto”, la care s-a alăturat și Centrul Național Anticorupție, casată hotărârea primei instanțe și dispusă scoaterea de pe rol a cererii de chemare în judecată.

Instanța de apel și-a argumentul concluzia prin faptul că, cererea de chemare în judecată înaintată la data de 18 februarie 2015 și înregistrată cu nr. 8320 în prima instanță a fost semnată și depusă de către reprezentantul reclamantului Serghei Velixar, avocatul Andrei Dunas, fără a fi contrasemnată de către reclamant, însă în mandatul avocatului nr. 0331574 din 28 ianuarie 2015, anexat la cererea de chemare în judecată, nu a fost indicată împuternicirea de a semna cererea și de a o depune în judecată, în sensul art. 81 CPC, astfel, reprezentantul reclamantului, avocatul Andrei Dunas, fără temei legal, a semnat personal și a depus cererea de chemare în judecată, aplicând în acest sens art. art. 75, 80, 81, 166, 167, 171, 267 lit. c) și 268 CPC.

La data de 10 mai 2016 și 07 iunie 2016, Serghei Velixar a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând admiterea recursului, casarea integrală a deciziei instanței de apel și remiterea cauzei spre rejudecare în instanța de apel.

În motivarea recursului a indicat că, decizia instanței de apel este neîntemeiată și ilegală, deoarece instanța de apel a aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată.

Menționează că, instanța de apel eronat a reținut că, cererea de chemare în judecată înaintată la data de 18 februarie 2015 a fost semnată și depusă de către reprezentantul său, avocatul Andrei Dunas fără temei legal.

Susține că, la cererea de chemare în judecată a fost anexat mandatul avocatului nr. 0331574 din 28 ianuarie 2015, pe partea verso a căruia, unde sunt indicate împuternicirile avocatului în instanța de judecată, printre alte împuterniciri el a împuternicit avocatul și cu dreptul de a semna și de a prezenta din numele său cereri.

Afirmă că, împuternicirea prevăzută expres în conținutul mandatului de a semna și de a prezenta din numele reprezentantului cereri include și dreptul de a depune și de a semna cererea de chemare în judecată.

Relevă că, el l-a împuternicit pe avocatul Andrei Dunas cu dreptul de a semna și de a prezenta cererea de chemare în judecată, semnând pe partea verso a mandatului avocatului.

Menționează că, prin indicarea pe partea verso a mandatului a dreptului de a semna și de a prezenta din numele clientului cereri este absolut corect și suficient pentru a justifica împuternicirile avocatului de a semna și de a depune cererea de chemare în judecată, deoarece în conformitate cu art. 267 CPC, legiuitorul nu operează cu sintagma „cererea de chemare în judecată”, dar acest articol prevede temeiurile scoaterii cererii de pe rol.

Invocă că, din art. 81 CPC nu rezultă obligația reprezentantului/avocatului de a indica anume caracterul individual al cererii de chemare în judecată.

Consideră că, prin aplicarea unei norme de drept, care nu trebuia să fie aplicată, instanța de apel i-a fost încălcat dreptul la accesul la justiție.

Prin referința depusă la data de 17 iunie 2016 și prin referința depusă la data de 05 iulie 2016 Autoritatea administrativă „Agenția Națională Transport Auto” și Centrul Național Anticorupție au solicitat respingerea recursului și menținerea deciziei instanței de apel.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) din Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau deciziei integrale.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că, recursul a fost declarat în termen, or, din materialele cauzei rezultă că, instanța de apel a expediat în adresa recurentului copia deciziei contestate la data de 16 mai 2016 (f. d. 200), iar cererea de recurs a fost depusă de către acesta la data de 10 mai 2016 și 07 iunie 2016 (f. d. 204, 219).

Examinând temeiurile recursului în raport cu materialele cauzei civile, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că, recursul este inadmisibil din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. alin. (2), (3) și (4).

În conformitate cu prevederile art. 432 alin. alin. (2), (3) și (4) CPC, se consideră că normele de drept material au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care instanța judecătorească:

- a) nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată;
- b) a aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată;
- c) a interpretat în mod eronat legea;
- d) a aplicat în mod eronat analogia legii sau analogia dreptului.

Se consideră că normele de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care:

- a) pricina a fost judecată de un judecător care nu avea dreptul să participe la judecarea ei;
- b) pricina a fost judecată în absența unui participant la proces căruia nu i s-a comunicat locul, data și ora ședinței de judecată;
- c) în judecarea pricinii au fost încălcate regulile privind limba de desfășurare a procesului;
- d) instanța a soluționat problema drepturilor unor persoane care nu au fost implicate în proces;
- e) în dosar lipsește procesul-verbal al ședinței de judecată;
- f) hotărârea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

Săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară,

sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de către Serghei Velixar nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Prin urmare, argumentele invocate în recurs nu denotă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau de drept procedural, respectiv, nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și de drept procedural, verificându-se numai legalitatea deciziei adoptate, dar și nu temeinicia ei în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. art. 432. alin.(2), (3) și (4) CPC.

Totodată, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție relevă că, conform jurisprudenței degajate de Curtea Europeană a Drepturilor Omului, recursurile trebuie să fie efective, adică să dispună de puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (speța Purcell c. Irlandei, decizia cu privire la admisibilitate din 16 aprilie 1991), pe când în recursul declarat de către Serghei Velixar, asemenea aspecte nu se regăsesc.

Astfel, din considerentele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de către Velixar Serghei ca inadmisibil.

În conformitate cu prevederile art. art. 269-270, art. 431 alin. alin. (1) și (2), art. 433 lit. a) și art. 440, CPC, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e:

Recursul declarat de către Velixar Serghei se consideră inadmisibil.
Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul
Judecătorii

Iulia Sîrcu

Iuliana Oprea

Mariana Pitic